

BUESTIKKA

Meldingsblad for Norges Bueskytterforbund

Nr. 9 **8. Årgang** **NOV.** **1982**

1264 av Kai Svingen i Milano.

Det årlige internasjonale bueskytterstevne i Milano ble arrangert 1-3/10. Det er det 24 i rekken og samler hvert år store deler av europoliten. Resultatene har også vært meget høye både i dame og herreklassen. I år hadde arrangøren samlet toppskyttere fra Frankrike, Sovjet, Sveits, Jugoslavia, Sverige, Østerrike, Vest-Tyskland, Holland, Ungarn og selvfølgelig Italia. Uk/forbundstrener innstilte i år at Kai Svingen skulle få sjansen til å konkurrere ved dette stevnet. Kai har jo skutt jevnt over meget bra tidligere i sesongen bortsett fra E.M. i Ungarn. Vi viste at Kai var bedre enn resultatet fra E.M. og med ny bue reiste han nedover for å reise kjerringa. La det være sagt med en gang. Ka mestret oppgaven og gjorde en kjempeinnsats. Det ble skutt en enkel Fitarunde over to dager. På 90 meter ble Kai nr. 6 med 294 poeng. Han hadde med dette resultatet et godt utgangspunkt. 1300 skytteren Spigarelli tok ledelsen på avstanden med sterke 304 poeng foran russeren Isachenko (299) og svensken Tommy Quick (297). På 70 meteren klemte Kai skikkelig til å skjøt hele 326 poeng. Dette var ny norsk rekord og med dette resultatet vant han distansen. Som kjent har Spigarelli verdensrekorden på 70 meter, men denne gang skjøt han "bare" 318 poeng. Etter første dag ledet imidlertid Spigarelli med 622 poeng. Deretter fulgte tre skyttere på samme poengsum d.v.s. 620. Blant disse var Kai. Med dette hadde Kai blandet seg med europamester, O.L. medaljevinner, verdensrekordholder etc. Søndagens skyting resultatmessig ble også av meget god kvalitet hvor 50 meteren ble vunnet av Tommy Quick (330) og 30 meteren på poengsummen 350. Russeren Isachenko gikk seierrik ut av konkurransen med toppresultatet 1297. Tommy Quick tok en overraskende 2 plass med ny svensk rekord 1295p. To stykker skjøt 1287 poeng nemlig Spigarelli og Reniers Holland hvor førstnevnte ble best med flere tiere. På femteplass kom årets europamester russeren Esheev 1277 poeng. Gledelig for oss kom Kai på 6 plass med sterke 1264 poeng. Resultatet er det beste han noen gang har skutt internasjonalt, og hans nest beste resultat i år. Prestasjonen står det virkelig klasse over og vi kan nevne at han hadde meget sterke skyttere bak seg på resultatlisten. Skyttere som hevdet seg i toppen både ved årets E.M. og forårets V.M. Denne plassering og poengsum viser at han nå har vist at han kan kjempe med de beste i verden, og han fikk med dette en meget fin erfaring. Psykologisk sett har han bevist ovenfor seg selv at han kan konkurrere med de beste. Dette styrker absolutt hans kandidatur med tanke på O.L. i Los Angeles i 1984. Med systematisk trening fremover har han muligheter til å hevde seg i toppen, men han trenger fortsatt internasjonalt matching for å bli stabil. Det kan nevnes at 29 skyttere skjøt over 1200 poeng i herreklassen. Når det gjelder dameklassen vant årets europamester og verdensrekholder Butuzova, Sovjet denne med 1300 poeng jevnt. Det var forøvrig tre russerinner først. Gledelig med skandinaviske øyner ble Liselotte Andersson, Sverige nr. 4 med 1271 poeng. Dette er også ny svensk rekord. Jo, skyttere fra norden er virkelig med i toppen blant verdens bueskyttere.

Med hilsen
Trond Amundsen
Forbundstrener.

Resultater fra Milano

HERRER

1. Boris Isachenko	Sovjet	299	321	327	350	1297
2. Tommy Quick	Sverige	297	323	330	345	1295
3. Sante Spigarelli	Italia	304	318	322	343	1287
4. Tiny Reniers	Holland	293	321	323	350	1287
5. Vladimir Esheev	Sovjet	296	314	323	344	1277
6. Kai Svingen	Norge	294	326	309	335	1264
7. Maurizio Matteucci	Italia	277	307	324	348	1256
8. Giancarlo Ferrari	Italia	295	310	310	338	1253
9. Marjan Podraj	Jugoslavia	287	313	315	337	1252
10. Philippe Loyer	Frankrike	276	320	315	341	1252
11. Luigi Ongaro	Italia	289	311	307	344	1251
12. Gert Bjerendal	Sverige	287	305	308	350	1250
13. Claude Francllet	Frankrike	282	298	323	341	1244
14. Mats Nordlander	Sverige	285	298	320	341	1244
15. Alberto Tronconi	Italia	286	307	311	340	1244

DAMER

1. Natalia Butuzova	Sovjet	321	315	320	344	1300
2. Sonia Gromova	Sovjet	303	322	304	349	1278
3. Mara Mikhno	Sovjet	298	328	301	345	1272
4. Liselotte Andersson	Sverige	307	311	314	339	1271
5. Corinne Muzzi	Frankrike	301	298	315	338	1252
6. Noellte Gastoue	Frankrike	299	309	294	335	1237
7. Kerstin Wass	Sverige	289	309	300	335	1233
8. Monica Nilsson	Sverige	277	307	306	339	1229
9. Franca Biasoli	Italia	282	302	311	329	1224
10. Jose M. Bazin	Frankrike	301	300	301	317	1219
11. Vreni Burger	Sveits	297	296	291	332	1216
12. Lotti Tschanz	Sveits	290	303	298	317	1208
13. Ylva Ivarsson	Sverige	272	304	294	335	1205
14. Ursula Valenta	Østerrike	268	305	296	332	1201
15. Elisabeth Nilsson	Sverige	273	291	304	332	1200

Fra venstø Tommy Quick, Gøran Bjerendal og Tommy Persson, er dette verdens beste landslag i hunter og field?

Hvordan få flere skyttere ut i skogen?

De følgende punkter er en del tanker som J/F-komiteen har gjort seg angående norsk bueskyting generelt og jakt felt spesielt. Det er dessverre dalende interesse både på banen og i skogen, og vi må derfor slå våre kloke hoder sammen for å finne en måte å snu denne trenden på. Vi ønsker ikke å "krangle" med noen, men tar med takk imot synspunkter for og imot.

GODE FORSLAG BELØNNES MED ET TUSEN TAKK

1. Vi minner om at jakt/felt reglene gir adgang til å gå en løype 2 ganger. I praksis vil man derfor kunne arrangere et jakt/felt stevne på en løype, og således redusere arbeidet og antall matter. Vi foreslår at man går løypen 1. gang som jakt med ukjent avstand. I pausen byttes dyrefigurene med feltblikker samt at man oppgir avstandene. Resultat: Fullverdig stevne med minimalt arbeid.

2. Vi minner også om de nye reglene som tillater bruk av oppgitte avstander på felt-runden. Dette medfører at klubber som har treningsbaner kan bruke denne med oppgitt avstand som en av rundene i et stevne. Man kan således få et fullverdig stevne ved å ta arbeidet med å legge ut en ny runde.

3. Vi minner også om at man behøver ikke gjøre det bevist vanskelig. Tvert i mot det blir vanskelig nok allikevel uten at man tar den ekstra jobben.

4. Det kan også være bra å arrangere "treningsstevne" på kveldstid midt i uken.

5. Tør vi minne om at bruk av kikkert er er tillatt også på jakt-runden, og at det ikke er nødvendig å vente til man har skutt 1. pil. Imidlertid er bruk av kikkert ment som en hjelp til skytteren for at han skal bli sikrere og at stevnet skal gå hurtigere. Noen skyttere ser ut til å ha misforstått dette.

6. For at et stevne skal gå hurtigere kan det lønne seg å gå begge rundene i ett. Man sparer på denne måten ganske mye tid ved at spisepausen blir redusert. Likeledes lønner det seg å spre patruljene så godt som mulig.

7. Vi minner også om at det går hurtigere å skyte et stevne dersom 2 eller flere skyttere kan skyte samtidig.

8. Vi foreslår også at man arrangerer jakt/felt stevner på lørdager og F.I.T.A. på søndager, gjerne i samme distrikt. Man oppnår dermed at man ikke får stevnekollisjoner, men kanskje at flere deltar. Stevnekollisjoner skjeer, og bør unngås når vi har så få stevner som vi har her i landet.

9. Vi minner om at det er klubbens ansvar at nybegynnere kan det mest elementære før de deltar på stevner. Det er ikke nok at de har lært å skyte.

10. Vi vil også fremlegge forslag om at det er klubbens ledelse (lagleder ved stevne) som har

11. Det finnes vel heller ingen virkelig god grunn for at man må ha 2x20 mål jakt/felt i N.M. Bestemann vinner vel selv om man går 2x14 eller 1x30?

12. Løypene kan legges mye lettere og mere konsentrert. Årets N.M.-jaktløype var et utmerket eksempel. Husk på at noen av oss begynner å bli dårlig til bens. Det er først og fremst en skytekonkurranse vi bedriver - ikke fjellklatring.

13. En jakt/felt bane kan legges meget enkelt dersom man ikke tenker for vanskelig. For eksempel kan en skogsvei på 2-300 meter lett bli basis for 2x14 mål. Tilsvarende vil et åpent jorde eller en åsrygg av en viss diameter gjøre samme nytten. Fordelen er at man får konsentrerte løyper og lett transport av materiell.

14. Det har ikke skjedd noe særlig utvikling innom bueskyting på de siste 200 årene, mens skytterne og deres familieforhold har hatt en rivende utvikling de siste 20 årene. Det er kanskje på tide at vi her hjemme begynner å tenke i nye baner, dersom vi ønsker at bueskytingen som sport skal overleve.

15. Vi vil også fremlegge forslag om at det er klubbens ledelse (lagleder ved et stevne) som har ansvaret for at en skytter stiller med reglementært utstyr. T.K. kan således nøye seg med stikkprøver. Ureglementert utstyr medfører automatisk diskvalifikasjon.

Vi i jakt/felt komiteen ønsker andres syn på disse punktene. Vi tar gjerne imot flere forslag på hvordan vi skal få flere med både på jakt/felt og skive.

Med hilsen

JAKT/FELT KOMITEEN

BUEJAKT - KOMENTAR TIL PER KARLSRUDS INNLEGG.

Etter å ha lest Per Karlsruds innlegg i Buestikka nr. 8, kan jeg ikke motstå fristelsen til å komme med en reaksjon.

Karlsruds iherdige argumentasjon for jakt - og fiske generelt er fremført på en måte som etterlater en sterk følelse av at dette ikke er den egentlige motiveringen for buejaktforkjempernes arbeide for å få tillatt buejakt.

En ser derimot for seg en blodtørstig flokk som leker jakt, og springer rundt i selvsutt og moteriktig bjørnepels eller hjortelendeklede, alt etter årstiden.

Nei - oppriktig talt - dersom disse "jegere" er så store jaktentusiaster som de gir seg ut for, hvorfor driver de da ikke sin jakt med de våpen som etter hvert er utviklet og anerkjent for dette formål. Det er da ingen tilfeldighet at mauseren og hagla er valgt som jaktvåpen fremfor pil og bue som ble avlegs for dette formål for årtider siden.

Om bue og pil er tilstrekkelig human redskap for avlving av levende vesener, kan sikkert diskuteres og beviser legges fram både for og mot. Men det vesentlige må vel være at det finns bedre redskap, og at kun det beste er godt nok i denne sammenheng. Dersom buejakt blir tillatt, vil vi ikke da også kunne tillate flere idrettsredskaper til dette formålet. Tenk bare på spydkasterne, deres "våpen" er da minst like gammelt og velbrukt som jaktvåpen.

Dersom buejakt skulle bli tillatt må det settes strenge regler både for jeger og våpen. Slike regler må nødvendigvis omfatte både aldersgrenser og bæretillatelse, og dette vil utvilsomt få betydning for bueskyting som idrett.

At tillatt buejakt vil medføre ekstra tilgang av bueskyttere, i konkuransesammenheng, er nok heller tvilsomt. Dette er problemer som må løses på andre måter.

Karlsrud viser i sitt innlegg til det omfattende arbeide som endel personer har lagt ned i forsøk på å få buejakt tillatt.

Jeg kan forsikre Karlsrud om at det er mange fler som har lagt ned mye mere arbeide og forsakelse for å legge forholdene til rette for den fredelige form for bueskyting vi har idag, uten at dette skal gi noen rett til særbehandling fra forbundets side.

Jeg kan ikke se at det er noe behov for å få buejakt tillatt, og i alle fall må denne saken behandles av NBF's ting.

Jeg finner det naturlig at forbundsstyret stiller seg avventende, da det helt sikkert er delte meninger blandt forbundets medlemmer i denne saken.

Dersom Norges Bueskytterforbund skal engasjere seg i dette arbeidet med å få tillatt buejakt, synes jeg saken først bør tas opp på neste ting til behandling.

Jeg vil tilslutt opplyse at jeg spiser mine koteletter vel vitende hvor de kommer fra, og med velbehag.

Med hilsen

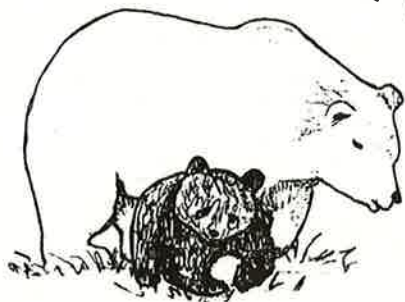
Nils Dybos

ANNONSE!

Brukt bue ca. 20 lbs. m/tilbehør ønskes kjøpt.

Viggo Meyer, 9320 Aspelund
Tlf.: 089-45134

BJÖRN - UNGEN

FREDRIKSTAD BUESKYTTERE
INNVI TERER TIL E.M. TEST I

SØNDAG 12. DESEMBER 1982.

STEVNE : "BJØRNUNGEN" 25m + 18m 120 piler.
PLASS : KONGSTENHALLEN, FREDRIKSTAD Ø.
TID: TK. 09,30, START 10,00.
KLASSER: DAMER A B C JUNIOR + HERRER A B C JUNIOR OG Y:JUNIOR.
AVGIFT: SENIOR KR. 60,- JUNIOR KR. 30,-.
PÅMELDING: SENDES TIL FREDRIKSTAD BUESKYTTERE
POSTBOKS 535. VESTRE GLEMEN
1601 FREDRIKSTAD

SENEST 2. DESEMBER.

OVERNATTING HOTELL CITY TELF. 032/17750 KR.150,- pr. seng
inkl.frokost.

OPPLYSNINGER GIS TELF. 032/22041 - 032/16698

V E L K O M M E N !

Med hilsen

Fredrikstad Bueskyttere

VEDR. JAKT MED BUE.

Forbundsstyret svarer Per Karlsrud:

Per Karlsrud innleder sin artikkel med spørsmål om forbundsstyret har satt seg på qjerdet?

Svaret er ja - når det gjelder forholdet til norsk lovgivning på området jakt med bue.

Det må være klart at Norges Bueskytterforbunds styre ikke har hjemmel i hverken tingvedtak eller lover til å ta standpunkt av prinsipiell art i jaktpolitiske spørsmål. Slike spørsmål vil evt. først kreve en organisasjonsmessig behandling i våre ledd.

For ordens skyld gjengir vi vår formålsparagraf:

"Norges Bueskytterforbunds formål er å utbre interessen for og ferdigheten i bueskyting i Norge, samt å lede sporten i overensstemmelse med Norges Bueskytterforbunds lover og retningslinjer samt F.I.T.A.'s vedtekter og reglement."

Denne kjennsgjering står imidlertid ikke i misforhold til styrets vedtak om å legge fram faktiske opplysninger omkring jakt med bue, slik at de lovgivende myndigheter får best mulig bakgrunn for å fatte objektive beslutninger på sitt fagområde.

Forøvrig har Per Karlsrud ikke gjengitt hele vedtaket, der det også heter:

"Dette innebærer imidlertid ikke at NBF vil påta seg noen oppgaver i forbindelse med et eventuelt positivt resultat i dette arbeidet - da slike oppgaver i dag neppe faller inn under forbundets naturlige virke som idrettsorganisasjon. De vesentlige forskjeller mellom jaktutstyr og konkurranseutstyr må understrekes i enhver sammenheng under sakens forløp.

Info-komiteén foretar det videre arbeid under disse forutsetninger."

Det faktum at det daværende styret så fordeler som tillatelse til jakt med bue kunne medføre for vår idrett, endrer ikke vedtakets innhold. Det foregår ellers en løpende vurdering av dette spørsmålet innad i styret.

Vi må ellers tilbakevise at det skulle foreligge noen mistro til de personer som arbeider for jakt med bue, eller det materiell de framskaffer. Ivert imot er styret fullt på det rene med at det er nedlagt et betydelig og godt arbeid med å skaffe relevante opplysninger.

La oss oppsummere:

- Vedtaket om å tilføre lovgivende myndigheter relevante data omkring bruk av bue som jaktvåpen står fast.
Som tidligere er vi imidlertid avhengig av at "grovarbeidet" gjøres av dem som er interessert i emnet "jakt med bue".
- Styret ønsker at alle offisielle utspill skal kanaliseres gjennom styret, slik at det utad forhåpentligvis ikke skal herske noen forvirring omkring rekkevidden av de vedtak som fattes i sakens anledning (slik vi har sett en tendens til). I denne sammenheng er det også viktig at styret har en mulighet for påvirkning i sakens gang - noe som burde være ganske naturlig.

- Per Karlsrud har ikke hatt noen offisiell status i NBF etter at han trakk seg fra vår Info-komité ved periodens utløp. Styrets seneste vedtak har derfor ikke endret hans status, og vi har ikke tidligere fått inntrykk av at manglende status har vært til hinder for innsamling av data.
- Etter vår seneste kontakt med Direktoratet for vilt og ferskvannsfisk har vi heller ikke fått inntrykk av at saksbehandlingen hos myndighetene fordrer noen spesiell hurtig aksjon fra vår side.

Det er beklagelig at styrets vilje til service overfor noen av våre medlemmer er blitt misforstått på enkelte hold.

Arne Kronen vil bemerke:

Per Karlsrud kritiserer meg for å ha uttalt meg negativt om buejakt til Sunnmørsposten. Karlsrud spør om jeg i egenskap av forbundsformann kan gjøre dette.

Det var som privatperson og bueskytter på ferie at jeg besøkte Loen i sommer. At man på lokalt hold fokuserte at NBF's formann var på besøk, må vel oppfattes positivt for bueskytingen på stedet?

Eqne meninger må man ha rett til å ha enten man heter Arne Kronen, eller blir oppfattet som forbundsformann av intervjueren.

Først etter at et eventuelt prinsippvedtak for eller mot buejakt er fattet av Forbundsstyret bør man som forbundsformann eller styremedlem lojalt følge flertallet utad.

JAN-E. HUHLKJÆR

MAGNAR TINDERHOLT

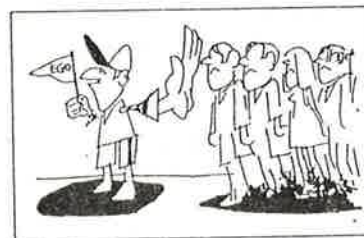
LEDEREN ER KLUBBENS ALFA-OMEGA

Hvordan er det i din klubb?

Mange er sikkert uenige når vi fremsetter påstanden om at den viktigste oppgaven er å sørge for at det er noen som kan overta etter han eller henne når de takker av.

Hvis ikke, så kan all strev være forgjeves. Det er raskt å rive ned igjen det som er bygd opp gjennom år.

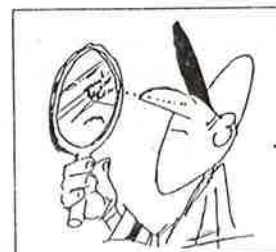
Jeg har lyst til å starte i den gale enden: Hva skal du gjøre for å sikre at klubben din unngår rekruttering? Skal vi kalle det de fem bud til ære for klubbnedleggelse og kaos:

1. Utfør alltid oppgaven selv og gjør deg uunnværlig.
2. Bruk ikke tid på å sette dine medarbeidere inn i oppgavene.
3. Dersom et annet styremedlem spør om hvordan en oppgave skal løses, la være å svare og gjør det selv.
4. Kommer noen med en idé, sørg for å snakke den ihjel, eller snu litt på idéen slik at den blir din.
5. Viser noen utenforstående interesse for laget eller virksomheten, la være å svare dem. Hvis du allikevel må si noe, så fortell hvor mye tid en leder bruker, hvor vanskelig jobben er og hvile spesielle kvaliteter du som leder har (underforstått at det har ikke han!) Du er sikret suksess – lederaspiranten viser seg ikke igjen.

Hvor vil vi så med disse fem bud for å unngå ledertilgang?

Svaret er enkelt. Vi ønsker du skal se på deg selv, hvordan du som leder presenterer din idrett og hva du gjør for å vekke interessen hos andre.

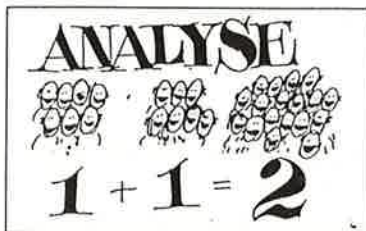

Skal vi ikke være enige om at vi har det mye moro med idretten, at vi føler at vi fyller en oppgave og at vi svært ofte trives med det vi gjør. Hvis ikke, hadde vi vel sluttet. Vi er da fornuftige mennesker, og vi holder da ikke på med noe vi i grunnen ikke liker eller mistrives med?

Hvordan skal vi da rekruttere ledere til laget vårt, og hvem kan bli ledere? Hvor skal vi hente lederne fra og hvordan skal vi stimulere dem til å komme med?

Vi skal først se på hvem vi kan få med som fremtidige ledere. Umiddelbart kan jeg si ALLE. Alle mennesker du møter kan bli en fremtidig leder, men noen vil være mere disponert for oppgaver enn andre. Spørsmålet er bare om du som leder er dyktig nok til å selge idéen om at den du møter også kan bli leder eller gjøre en oppgave. Du må iallfall gi han eller henne en fornuftig grunn som gjør at vedkommende overtaler seg selv til å smake på tanken om å delta i all den moroa idretten gir. Foreldre med aktive barn i idretten, folk med god tid, og alle de som kjenner det miljøet du representerer er kanskje ekstra disponert for oppgaver.

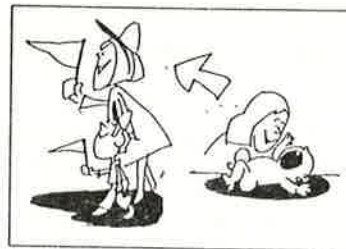

Utgangspunktet ditt må være at alle er skeptiske til å begynne med, og alle er redde for det ukjente. Hvordan du lykkes i ditt rekrutteringsforsøk er i stor grad avhengig av hvordan du klarer å presentere en kommende leders oppgaver, og hvordan du klarer å ta bort frykten for det ukjente. Vi skal komme inn på noen konkrete eksempler i leder- og trenerrekruttering.

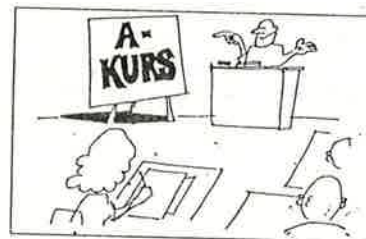
En idrettsgruppe analyserte sin egen situasjon for en tid siden. Det aktive medlemstallet var konstant, og - hvorfor? Jo, i treningslokalet var det ikke praktisk mulig å drive skikkelig instruksjon for mer enn ca. 25 på hvert parti. Ble det flere hadde gruppen en selvregulerende evne, de nye forsvant og tallet forble konstant.

Klubben ønsket imidlertid å fordoble antallet, og de så sin eneste mulighet i å få et ekstra treningssted hvor de kunne ta imot like mange som i det andre lokalet. Situasjonen var imidlertid dyster. Man hadde hverken trenere eller ledere å sette inn i den nye avdelingen. Hva gjorde man så?

På salgsspråket heter det så fagert at de foretok en markedsanalyse. De gikk gjennom kartoteket over medlemmene, så hvem som hadde gitt seg aktivt og som bodde i det nye distriktet ved det nye treningslokalet. Et par kandidater pekte seg straks ut, men det kom innvendinger fra noen i styret som hevdet at disse hadde gitt seg for 7-8 år siden, og hadde ikke vært med i lederarbeid tidligere. De var lite å satse på!

Selvfølgelig kunne de nå være interesserte fordi situasjonen for dem var en annen. De ga seg aktivt med idretten fordi de giftet seg, kjøpte leilighet, fikk barn og utgifter. De hadde mer enn nok med å stri for føda, og deres nei i mellomtiden ble tolket som manglende interesse og negativ innstilling. I virkeligheten hadde de i mellomperioden simpelthen ikke tid, men nå var situasjonen en annen. De var etablert, de hadde barn i aktuell alder, og de hadde lyst til å ta fatt i det nye strøket. Nå var bare oppgaven å selge dem for ideen som kommende ledere og trenere. Laget hadde god tid, et helt år til den nye skolen sto ferdig. Slik gjorde vi:

Tilfeldig traff vi den ene, snakket om gamledager, hvor morsomt vi hadde hatt det sammen og hvordan vi drev idag. Det kom snart frem at hun savnet noe fast å holde på med og faktisk hadde tenkt å begynne å trene sammen med de andre. Hun kviet seg imidlertid fordi hun følte seg akterutseilt.

Automatisk ble hun koblet inn på tanken om trening på den nye skolen. Hvorfor ikke sette igang virksomhet der, og hvorfor kunne ikke hun i samarbeid med en rutinert leder vi hadde i distriktet - bygge dette opp helt lokalt med krefter fra det nye borettslaget? Den dagen ble en ny leder skapt. Hun fikk en utfordring til selv å være med å bygge opp noe fra grunnen av.

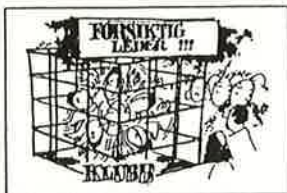

Neste skritt var å skaffe lederne på det nye stedet trenerbakgrunn. Det grunnleggende hadde de fra sin egen aktive periode og A-kurs ble plussset på for tre stykker. Det var imidlertid meget vesentlig at Je selv fikk være med å planlegge og bestemme utviklingen. De skaffet omgående tre ledere til, og på årsmøte ble disse valgt inn som en egen organisatorisk undergruppe i idrettsgrenen. Denne gruppen ser det som sin oppgave å drive minst like godt som moderklubben.

Hva lært vi av dette?

Jo, folk som tidligere var avskrevet som ledere/trenere gikk der og var aktuelle. De kom ikke med fordi vi ikke tok kontakt med dem, fordi vi ikke hadde noe å tilby dem, og fordi vi i vår egen forestillingsverden hadde avskrevet dem. Vi hadde skylapper, men lærte at folk venter på oppgaver, at folk er villige til å gjøre en innsats bare de blir riktig motivert for det. Glem ikke motivasjonen, og glem ikke en ting til. FOLK HAR MER TID ENN NOEN GANG TIL Å GJØRE EN FRIVILLIG INNSATS FOR NOE DE TROR PÅ. Javel, så gå ut å gi dem troen på det de skal gjøre.

Er du den totalitære leder, den suverene som ordner og gjør alt selv, som ikke trenger hjelp, og som sliter deg ut – år etter år? Ja da skal du glemme alt som er sagt. Du klarer det fint, klubben går – stadig dårligere, du kommer på etterskudd, og den dagen du gir deg, varer det ett år eller to før klubben nesten ikke eksisterer. Det er simpelthen ingen som er opplært til å ta over eller tør ta over fordi de har satt din dyktighet så høyt. Med effektivitet kan vi jage folk fra oss. Det beste midlet for å miste folk er å la være å gi den oppgaver, eller kritisere løsningene og neste gang gjøre det selv.

Jeg har også lyst til å nevne et par andre eksempler på hvordan ledere kan rekrutteres. I noen måneder hadde jeg kjørt sammen med en kar på bussen som var innflytter. Vi kom i prat, og han fortalte at han nettopp var ferdig med en 3-årig kveldsskole, og etter noen måneders pause hadde han lyst til å komme med i lokalpolitikken.

Et kjøpesignal! Han var disponert for å finne noe å bruke sin ekstra energi på. Etter fire leksjoner om idrettens fortrefelighet, og særlig den som fantes der på stedet, var han solgt. Han så seg selv i tanken som aktiv idrettsleder. På første generalforsamling gikk han inn som sekretær.

Hvor mange andre er det som går rundt og har lyst til å være med. Ingen tilbyr seg, de er engstelig for det ukjente. Imidlertid koster det lite å sørge for at det ukjente ikke forblir ukjent. Det holder kanskje med to-tre samtaler.

Hvordan møter vi en forskremt far eller mor som har forvillet seg inn på et treningslokale for å se sin håpefulle i aktivitet?

Stopper vi opp, går bort og hilser? Har vi en person fra styret som kan sitte ved siden av den forvillede, forklarer om klubben vår, hvordan vi driver, og hva guttene eller jentene gjør?

Har vi i det hele tatt snakket om hvordan vi skal ta imot nye som uforvarende trenger inn på vår lille private arena? Er vi for opptatte til å legge merke til fremmedlegemet som truer, eller er vi av den kjekke typen som jager på de stakkarene vi instruerer for riktig å vise hva vi kan? Det var kanskje siste gang vi så de foreldrene.

VM-EM Hunter & Field.

Årets V.M/E.M. i Hunter & Field ble arrangert i Kingsclere utenfor byen Reading som ligger 6 mil fra London. Til dette mesterskapet var følgende skyttere tatt ut. Damer fristil Vigdis Stigen, Ramnes. Herrer fristil Jan Erik Humlekjør, Fredrikstad, Jan Roger Skyttesæter, Lillestrøm og Magnar Tinderholt, Sandefjord. Reisen ble arrangert med fly til London og buss derfra til Reading. All innkvartering var på universitetet i Reading. Nasjonene ble fordelt på to forskjellige steder innenfor universitetområdet hvor vi hadde treningsbane rett utenfor. Dette var forøvrig meget positivt da vi kunne trene på de tider vi ønsket. Dagene før selve mesterskapet ble benyttet til lett trening, shopping og sightseeing. Onsdag kveld var det mottakelse i byens rådhus hvor nasjonenes deltakere var samlet. Torsdag ble vi transportert ut til Kingsclere hvor selve mesterskapet skulle avholdes. Det var en busstur på 40 minutter. Engelmennene hadde funnet et meget velegnet terreng. Riktignok fikk vi ikke se løypene, men vi fikk se området og løypene var adskilt på to forskjellige steder. Det skulle skytes opp og ned langs to åskammer og høydeforskjellen var 65 meter. På torsdagen var det inspeksjon av skytterenens utstyr og det var samtidig mulighet for å trene på et stort jorde hvor det var satt opp skiver på alle avstander. På ettermiddagen foregikk åpningssermonien i typisk engelsk stil med blant annet et sekkepipeorkester. For første gang i historien skulle mesterskapet skytes slik at det var en dags pause mellom hunteren og fielden. Alle fristilskytterne og bare-bow skjøt separat, d.v.s. at den ene gruppen skjøt hunteren mens, den andre skjøt fielden, den første dagen. De byttet om andre konkuransedag. Standplassene til hunterløype ble forandret på dagen imellom slik at ingen kunne trekke fordeler av de uoppgitte avstandene på hunterløypa. Fredag var første konkuransedag. Fristilskytterne skjøt hunteren først. Vårforholdene var førsteklases. Rundt 20 grader, solskinn og vindstille. I og med at løypa var lagt langs en åskam kunne ledere/trenere og tilskuere følge med med i kikkert nesten på alle mål. Førsteintrykket var at løypa var meget krevende med mange opp/ ned mål. Det var ingen pause under skyting slik at vi hadde ingen kontakt angående resultater før ferdigskutt runde. Det var dertil mer spennende å få vite resultatene etter endt skyting. I herrenes fristilklasse hadde nok en gang svenskene gått opp i ledelsen. Tommy Quick hadde fått en klar ledelse på hele 492p. foran Tommy Person og Kyösti Laasonen som begge hadde skutt 473p. Gledelig for oss var at Janne lå på en hedelig 7 plass etter første dag. Hans poengsum var 464p og dette er den høyeste poengsum han noen gang har skutt på denne runden. Janne var selvsagt meget godt fornøyd selv med sin skyting. For Magnar og Jan Roger gikk det imidlertid ikke så godt. Med henholdsvis 423p og 421p lå de på en 35 og 36 plass etter hunteren. For damenes vedkommende hadde tittelforsvaren C. Jussila, Finland tatt ledelsen med sterke 451p på hunteren. Vigdis skjøt 373p og lå med dette resultatet på en 19 plass etter første dag, et resultat som hun selv ikke var fornøyd med sammenlignet med resultatene tidligere i sesongen. På lørdagen var det som kjent ingen konkurans og alle deltakerene forberedt seg best mulig for søndagens avslutningsskyting. Under søndagens skyting var ikke vårforholdene de samme. Noe kjøligere luft og en del vind spesielt på formiddagen. Dette gjorde seg utslag for de av skytterne som begynte de første

mål øverst på åskammen. Vinden løyet noe utover dagen og etter hvert kom også solen fram. Ville Tommy Quick holde unna for konkurrentene på feltrunden? Han hadde en meget klar ledelse. Dette fikk vi ikke svar på før alle var ferdig. Riktignok gikk det rykter at Kyøsti skjøt godt. Dette stemte og det viste seg at både Tommy og Kyøsti hadde skutt samme poengsum sammenlagt, nemlig 953p. Her måtte finregning til og begge hadde like mange treff men, Tommy hadde 4 femmere mer enn Kyøste og var dermed verdensmester. En virkelig triller. På bronseplass kom Gøran Bjerendal etter å ha skutt en god felt. Og Gøran karakteriserte denne fieldløypa den mest vanskelige han noen gang hadde skutt, og det sier ganske mye. Han har jo vært med i toppen blant verdens beste hunter og field skyttere i mange år. Hva så med våre skyttere? Janne hadde hopet han skulle kunne komme blant de 10 beste. Det holdt ikke helt men, han ble totalt nr. 14 i V.M. og nr. 12 i E.M. Poengsummen 907p er imidlertid hans beste resultat han noen gang har skutt så vi må si oss meget godt fornøyd med hans prestasjon på bakgrunn av dette. Magnar ble nr. 31 totalt og fikk 858p. Hans skyting på fielden var han godt fornøyd med og sett på bakgrunn av tidligere resultater skjøt han omtrent det han var god for. Plasseringen i E.M. ble nr.25. Jan Roger var ikke fornøyd. Han ble totalt nr. 36 i V.M. og nr. 29 i E.M. Både han selv og undertegnede hadde forventet et resultat som lå høyere enn dette, men denne gang ble det for mange firere i stedenfor femmere. I damenes fristilklasse vant Jussila overlegent. Hun skjøt hele 894p. totalt hvilket er meget godt til å være en dame. Vigdis skjøt noe bedre på fielden og avanserte med dette opp til en 16 plass i V.M. I E.M. ble plasseringen nr. 11. Hun var heller ikke fornøyd og hvis vi sammenligner tidligere prestasjoner i år burde hun hatt en mulighet blant de 8 beste. Hunter og fieldskytingen internasjonalt begynner å bli meget tøft som vi også ser på skiveskytingen. Man skal ikke miste for mange prikker for totalresultatet blir for dårlig. Vi vet også at klarer vi å slå de beste i norden er vi med i verdens-toppene så vi får jobbe videre. Søndag ettermiddag var det medalje-utdeling og avslutningssermoni på banen og senere på kvelden ble det arrangert bankett med premieutdeling hvor vi kunne hylde Jannes 14 premie. Mandag satte vi kursen tilbake til Norge etter en uke med blant annet ingen nedbør. Dette er jo svært uvanlig på de britiske øyer på denne tiden av året.

Med hilsen
Trond Amundsen
Forbundstrener

Jan-Roger
Skyttesæter.

Resultater.

HERRER FRISTIL

V.M.	E.M.			HUNTER	FIELD	TOT.
1	1	T. Quick	Sverige	492	461	953
2	2	K. Laasionen	Finland	473	480	953
3	3	G. Bjerendal	Sverige	463	473	936
4	4	G. Ferrari	Italia	464	470	934
5	5	T. Poikolainen	Finland	462	471	933
6	6	S. Spigarelli	Italia	467	456	923
7		D. Brothers	USA	466	456	922
8	7	F. Notenboom	Belgia	471	451	922
9	8	T. Persson	Sverige	473	448	921
10	9	P. Bermeiren	Belgia	460	459	919
11	10	M. Podrzaj	Jugoslavia	459	459	918
12		T. Stevenson	USA	455	459	914
13	11	P. Loyen	Frakrike	445	466	911
14	12	J.E. Humlekjær	Norge	464	443	907
31	25	M. Tinderholt	Norge	423	435	858
36	29	J.R. Skyttesæter	Norge	421	431	852

DAMER FRISTIL

1	1	C. Jussila	Finlanf	451	443	894
2	2	A. Goodall	England	418	438	856
3	3	U. Valenta	Østerike	430	417	847
4		H. Hayashi	Japan	412	431	843
5	4	S. Vella	Italia	413	428	841
6		J. Plants	USA	411	421	832
7	5	L. Kristensen	Sverige	408	418	826
8	6	U. Kramer	Vest-Tyskland	404	419	823
9	7	L. Andersson	Sverige	394	415	809
10	8	C. Meier	Sveits	406	388	794
11	9	E. Pummi	Finland	388	403	791
12		I. Daubenspeck	USA	394	391	786
13		L. Buscombe	Canada	409	376	785
14	10	R. Weinlich	Vest-Tyskland	379	402	781
15		L. Moodie	New-Zealand	377	401	778
16	11	V. Stigen	Norge	373	399	772

HERRER BAREBOW

1	1	A. Rosenberg	Sverige	452	428	880
2	2	J. Hilli	Finland	434	408	842
3	3	L. Welen	Sverige	432	402	834
4	4	T. Heikkinen	Finland	430	400	830
5	5	R. Mundon	England	445	385	830

DAMER BAREBOW

1	1	I. Dardenne	Frankrike	343	329	672
2	2	A. Stoppa	Italia	351	311	662
3	3	S. Kontilla	Finland	341	320	661
4	4	M. Taylor	England	336	281	617
5		J. Rashleigh	New-Zealand	285	255	540